

Procjena kvalitete rada univerzalnih sportskih škola

Gašparić, Mirna

Master's thesis / Diplomski rad

2019

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Kinesiology / Sveučilište u Zagrebu, Kineziološki fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:117:898921>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-19**



Repository / Repozitorij:

[Repository of Faculty of Kinesiology, University of Zagreb - KIFoREP](#)



SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

KINEZIOLOŠKI FAKULTET

(studij za stjecanje akademskog naziva:

magistar kineziologije)

Mirna Gašparić

**PROCJENA KVALITETE RADA
UNIVERZALNIH SPORTSKIH ŠKOLA**

diplomski rad

Mentor:
prof. dr. sc. Mirna Andrijašević

Zagreb, ožujak, 2019.

PROCJENA KVALITETE RADA UNIVERZALNIH SPORTSKIH ŠKOLA

Sažetak

Cilj ovoga istraživanja bio je utvrditi motive roditelja za uključivanje djece u sportske programe, jesu li se i oni kao djeca bavili sportom i bave li se još dan danas nekom aktivnošću. Istraživanje se provelo u gradu Zagrebu na četiri različite lokacije: Dubrava, Novi Zagreb, Trešnjevka i Buzin. U ovom istraživanju sudjelovala su 104 ispitanika, prosječne dobi 35 godina. Rezultati su dali uvid koliko roditelji odvajaju za sportske aktivnosti djece, postoji li povezanost visine obrazovanja roditelja s iznosom koji odvajaju, koliko su zadovoljni školama, žele li da im djeca budu vrhunski sportaši i drugo. Istraživanje je pokazalo da je potrebna i edukacija roditelja, te su na kraju dani prijedlozi koji bi ovisno o samoj školi i lokalnoj zajednici trebali rezultirati većim zadovoljstvom djece i roditelja te boljom uslugom univerzalnih sportskih škola.

Ključne riječi: tjelesno vježbanje, sport, djeca, igra, roditelji, zadovoljstvo

QUALITY ASSESSMENT OF UNIVERSAL SPORTS SCHOOL

Abstract

The aim of study was to find out why parents enroll their children in sports program. Did they as well play any sport in childhood and are they doing some sport activities today. The research was conducted in Zagreb at four different locations: Dubrava, Novi Zagreb, Trešnjevka and Buzin. In this study was involved 100 participants with the average age of 35 years. The results gave an insight how much parents pay for the sports activities of children, is there a connection between the level of parents education and investment in children sport, the satisfaction of the universal sports schools, do they want their children to be top athletes and more. Research has shown that parents' education is also needed, and at end are given suggestions that, depending on the school and the local community, should result in more enjoyment of children and parents and better service of universal sports schools.

Key words: physical exercise, sport, children, play, parents, satisfaction

SADRŽAJ

1. Uvod	4
1.1. Univerzalna sportska škola	4
1.1.1. Ciljevi i zadaće programa univerzalne sportske škole.....	7
1.2. Vrste tjelesnog vježbanja djece predškolske dobi	7
1.3. Uključivanje djeteta u vrhunski sport	8
2. Ciljevi	11
3. Metode istraživanja	12
3.1. Uzorak ispitanika	12
3.2. Varijable	14
3.3. Metoda obrade	14
4. Rezultati i rasprava	15
5. Prijedlozi	26
6. Zaključak	28
7. Literatura	29
8. Prilozi	30

1. UVOD

Univerzalna sportska škola u Hrvatskoj traje od 2007. godine i sve više roditelja zainteresirano je za upis djece u univerzalnu sportsku školu. U današnje vrijeme sve više djece vezano je uz tehnologiju i sve manje ih se može vidjeti na ulicama, igralištima i parkovima. Veliki broj djece je pretilo, a uzrok tome je sedentarni stil života, igranje video igrice te lako dostupna brza i nezdrava hrana. Tjelesno vježbanje za djecu od 3 do 10 godina uzrokuje kvantitativne i kvalitativne promjene u antropološkom statusu djeteta koje potiču rast i razvoj. Rast je proces kvantitativnih promjena koje se odnose na povećanje dimenzija tijela promjenama u strukturi pojedinih tkiva i organa. Razvoj je proces kvalitativnih promjena koje su prvenstveno uzrokovane sazrijevanjem i diferenciranjem struktura pojedinih tkiva, organa i cijelog organizma. (Neljak, 2009.) Rast i razvoj djeteta od rođenja do upisa u osnovnu školu ukupno se naziva predškolsko doba. Prva trijada naziva se jasličko doba, a traje do treće godine života. Druga trijada naziva se vrtićko doba i traje od treće do šeste ili sedme godine. (Neljak, 2009.) Kod djece se zbivaju velike razvojne promjene tijekom svake godine njihova života pa je potrebno drugu trijadu podijeliti na tri vremenska razdoblja koja se nazivaju: mlađa vrtićka dob; razdoblje treće do četvrte godine života, srednja vrtićka dob; razdoblje četvrte do pete godine života, starija vrtićka dob; razdoblje pete do šeste ili sedme godine života. (Neljak, 2009.)

1.1. Univerzalna sportska škola

Program univerzalnih sportskih škola temelji se na razvoju motoričkih sposobnosti gdje se ujedno potiče emocionalni, intelektualni i socijalni razvoj. Nedostatak igre i motoričke aktivnosti može usporiti fizički i mentalni razvoj. Škegro i suradnici (2007) navode kako program nije usmjeren na stvaranje vrhunskih sportaša, već je univerzalna sportska škola temelj za stvaranje budućih vrhunskih sportaša. Tjelesno vježbanje djeluje na unaprijeđenje tjelesnog statusa, povećava tjelesnu snagu, a takve promjene izazivaju pozitivne promjene i na psihološkom planu, povećava se percepcija vlastitih mogućnosti i sposobnosti, raste samopouzdanje, dolazi do pozitivne percepcije vlastitog tijela, osoba se osjeća zadovoljnijom, zdravijom i sigurnijom u sebe. (Barić, 2007.) Cilj univerzalne sportske škole je da djeca predškolske dobi prođu različite sportske discipline uz trenere kineziologe.

Prema Neljaku (2009.) motorički sadržaji dijele se u dvije velike skupine, te su izabrani u skladu s mogućnostima djece te dobi. Prvu skupinu čine biotička motorička znanja te

prilagođena i jednostavna kineziološka motorička znanja, a drugu skupinu kineziološke igre. Biotička motorička znanja su prirodni načini kretanja gdje nije potrebna poduka roditelja, odgajatelja, trenera i sl. Spontana biotička znanja omogućuju (Neljak, 2009.):

- 1) savladavanje prostora: različiti načini puzanja, hodanja i trčanja, kojima se savladava prostor na različitim vrstama podloga, nagiba i smjerova.
- 2) savladavanje prepreka: različiti načini provlačenja, penjanja, silaženja, skakanja, naskakanja, preskakanja, saskakanja i doskakanja kojima se savladavaju različite vrste okomitih, kosih i vodoravnih prepreka.
- 3) savladavanje otpora: različiti načini podizanja, nošenja, potiskivanja i vučenja, kojima se savladavaju pasivni otpori objekata različitih masa i oblika, te različiti načini pojedinačnih skupina tzv. nadvlačenja, potiskivanja i njihove kombinacije, kojima se savladavaju nepredvidive aktivne dinamične slike suvježbača.
- 4) savladavanje baratanja predmetima: različiti načini bacanja, hvatanja, ciljanja i gađanja, slaganja i rastavljanja predmeta različitog broja, oblika i masa u određenom prostoru i vremenu.

Kineziološka prilagođena biotička motorička znanja djeca ne mogu izvoditi bez poduke odgajatelja, roditelja, trenera i sl. jer su to genetski nezapisane motoričke strukture gibanja. Sa stajališta zahtjevnosti to su nezahtjevni motorički zadaci. Primjer zadatka za poduku tenisa: bacanje loptice u zrak i hvatanje objema rukama, odbijanje loptice od tla jednom rukom, hvatanje u košaricu, kotrljanje loptice po tlu, itd.

Jednostavna kineziološka motorička znanja su osnovne strukture gibanja pojedinih kinezioloških aktivnosti (sportova) koje djeca mogu naučiti samo podukom učitelja, trenera i sl. Ona su sa stajališta zahtjevnosti struktura gibanja, nezahtjevni motorički zadaci. (Neljak, 2009.) Takvi zadaci provode se sa pomagalima (spužvaste loptice, kraće skije, mali golovi, mali teniski reket, plitki bazen...) koji omogućuju djeci lakše usvajanje zadatka. Drugu skupinu motoričkih sadržaja čine kineziološke igre. Igra je u predškolskoj dobi osnovna aktivnost i ima vrlo važnu ulogu u djetetovu razvoju. Djeca vole riječi kojima se pridaje neko magično značenje npr. abrakadabra, čiribu-čiriba... Mogućnost pozitivnog djelovanja govornih igara na djecu su goleme te su dio redovnih zanimanja djece. Mlađa predškolska djeca najradije se igraju igre bez pravila, dok zrelija djeca sve više usvajaju igre s pravilima. Igre s pravilima imaju i svoj etički element, tj. zahtijevaju od igrača da se pridržavaju pravila

na pošten način (da se pošteno broji, žmiri, skriva itd.) zato takve igre pridonose etičko-moralnom razvoju djece. (Mikić, Biberović, Mačković, 2001.)

Prema Findaku (1995) igra je sasvim pouzdano jedna od temeljnih pretpostavki za pravilan rast i razvoj dječjeg organizma. Štoviše, igra je za dijete predškolske dobi „sve“: potreba, zadovoljstvo, „život“.

Neljak (2009) je opisao nekoliko vrsta igara:

- 1) biotičke spontane: djeca spontano počinju skakati gore-dolje, bacaju predmete, povlače igračke koje sviraju...
- 2) igre pretvaranja: najviše su zastupljene od četvrte ili pete godine, a s polaskom u školu postupno nestaju. Klupa će se pretvoriti u granu, čunj u čarobnjakov šešir, strunjača u rijeku... Ovaj tip igre sastoji se od vrlo jednostavnih aktivnosti pa sve do složenijih zapleta. Vrlo je važna jer kroz pretvaranje djeca uče kako se uživjeti u nečiju osobnost, čime razvijaju kreativnost i rješavaju mnoge probleme. U igrama pretvaranja mogu se prepoznati tri elementa: priča, uloge i različita pomagala.
- 3) igre stvaranja: javljaju se u trećoj životnoj dobi i opstaju kroz ranu školsku dob. Tu spadaju igre poput gradnje kula od kocaka, strunjača...
- 4) igre s jednostavnim pravilima: djeca počinju provoditi nakon pete godine, to su igre s unaprijed poznatim pravilima i ograničenjima u kojima postoji unaprijed određen cilj. Primjer takve igre: skrivača, školica, ledene lopte... Djeca kroz ovakve igre uče da su u životu nužna i neka pravila, uče kako ih poštivati, kako se nositi s uspjehom, ali i neuspjehom.
- 5) igre sa složenim pravilima: prije polaska u školu djeca pokazuju interes za igre sa složenim pravilima poput igara kartama, graničara, nogometa, te društvene igre. Takve igre pridonose moralnom razvoju djece.

Treninzi se odvijaju u dvoranama dva puta tjedno u trajanju od 45 minuta. Tri puta godišnje provodi se dijagnostika morfoloških obilježja, motoričkih i funkcionalnih sposobnosti. Na osnovi dobivenih rezultata, prati se individualni i grupni napredak te se utvrđuju nedostaci.

1.1.1. Ciljevi i zadaće programa univerzalne sportske škole

Osnovni cilj univerzalne sportske škole jest poticati višestrani psihosomatski razvoj djece, razvijati zdravstvenu kulturu u svrhu čuvanja i unapređenja vlastitog zdravlja i zdravlja okoline, zadovoljiti dječje potrebe za kretanjem, odnosno vježbanjem i putem toga stvoriti navike svakodnevnog tjelesnog vježbanja. (Škegro, Dujić, Čustonja, Košutić, 2007.) Kod djece je potrebno stvoriti čvrstu naviku zdravog načina življenja, pružiti im mogućnost da nauče osnovna motorička znanja, vještine, higijenske navike i koliko je zdrava prehrana bitna u rastu i razvoju. Program omogućava zadovoljenje dječje potrebe za igrom, usvajanje i usavršavanje motoričkih znanja te poboljšanje motoričkih dostignuća. Također utječe na poboljšanje i razvoj moralnih svojstava djeteta i njegovih radnih navika, na razvoj samodiscipline, samostalnost u radu, pomaganje drugima te poštivanje pravila igre. (Škegro, Dujić, Čustonja, Košutić, 2007.) Autori kao ciljeve programa navode:

- 1) Poticati višestrani psihosomatski razvoj djece
- 2) Razviti zdravstvenu kulturu kod djece u svrhu očuvanja i unapređenja zdravlja
- 3) Stvoriti naviku svakodnevnog tjelesnog vježbanja kod djece
- 4) Razvijati motoričke i funkcionalne sposobnosti

Također, kao neke od zadaća ističu (Škegro i sur., 2007.):

- 1) Omogućiti djeci stjecanje iskustava pokretom
- 2) Poticati usvajanje znanja o različitim sportovima i vrijednosti bavljenja sportom
- 3) Poticati pozitivan stav prema zdravom načinu života i zdravoj prehrani
- 4) Primjenom različitih kinezioloških operatora utjecati na razvoj motoričkih sposobnosti, a naglasiti razvoj koordinacije, ravnoteže i fleksibilnosti

1.2. Vrste tjelesnog vježbanja djece predškolske dobi

Vrste tjelesnog vježbanja podijeljene su u tri grupe: jednostavne, složene i složeniije. Jednostavne vrste vježbanja dijele se na spontano, tematsko i jutarnje vježbanje. Složene su sat igre i pokretna igra, dok su složeniije vrste tjelesnog vježbanja sat tjelesne i zdravstvene kulture i sat tjelesnog vježbanja koji se provodi u sportskim igraonicama ili sportskim klubovima na temu određenog sporta. (Neljak, 2009.)

Sat tjelesne i zdravstvene kulture provodi se u vrtićima za vrijeme redovnog ili integriranog programa rada, a sat tjelesnog vježbanja se provodi izvan vrtića u sportskim igraonicama, univerzalnim sportskim školama ili sportskim klubovima. Obje složene organizacijske vrste vježbanja imaju sadržajno prepoznatljive dijelove sata: uvodni, pripremni, glavni A i B te završni dio sata.

Sat tjelesne i zdravstvene kulture provodi se tijekom redovitog i integriranog programa rada u vrtiću u trajanju od 25 minuta za mlađu, 30 minuta za srednju ili 35 minuta za stariju vrtićku skupinu. Sat tjelesne i zdravstvene kulture u redovitom programu provodi odgajateljica ili odgajatelj, a provodi se dva puta tjedno iako bi se trebao provoditi najmanje tri puta tjedno. Treba ga održavati u prijepodnevnim satima najmanje 60 minuta nakon doručka jer nakon popodnevnog odmora djeca odlaze kućama. Što se tiče integriranog programa, provodi ga kineziolog u trajanju od 45 minuta. Odstupanja u trajanju sata su moguća, a određena su sadržajima integriranog programa rada za koji je dobivena dopusnica od Uprave za predškolski odgoj Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. (Neljak, 2009.)

Sat tjelesne i zdravstvene kulture započinje uvodnim dijelom sata čiji sadržaji mogu biti poznati motorički zadaci iz „sata“ igara ili kraćih pokretnih igara. U pripremnom dijelu sata zadaju se opće pripremne vježbe koje su djeci poznate. U glavnom A dijelu sata provode se programski sadržaji koji su za svaki sat tjelesne i zdravstvene kulture određeni planom i programom tjelesnog vježbanja, a sastavljeni su od biotičkih, prilagođenih biotičkih i jednostavnih kinezioloških motoričkih znanja. U B dijelu i završnom dijelu sata standardno se provodi igra koja je višeg intenziteta u B dijelu, a izrazito niskog u završnom dijelu. (Neljak, 2009.)

1.3. Uključivanje djeteta u vrhunski sport

Sport koji podrazumijeva tjelesno kretanje ne zadovoljava samo „potrebu za kretanjem“, nego i niz drugačijih dječjih potreba. Međutim, sport nije „svemoćan“ i ne može zadovoljiti sve potrebe, dok zadovoljavanje nekih važnih potreba može čak i sprječavati. Treba se znati kada dijete neki sport uopće može igrati i kako to na njega utječe. (Sindik, 2008.) Andrijašević (2015) navodi kako je sport iskustvo tijela, mentalne snage, poticaja i doživljaja svih osjetila, slobode, radosti i smijeha te onoga što nas razlikuje od drugih živih bića - visokog stupnja svijesti i mogućnosti izbora. Sport otvara vrata putovanjima, upoznavanjima, događajima, doživljajima, komunikaciji, širenju obzora, povezuje, uči i odgaja.

Sport nije samo profesionalni sport, postoje različiti vidovi sporta: vrhunski sport, amaterski sport, školski sport, sportska rekreacija, sport za žene, fitness sport, sport za starije osobe, sport za osobe s invaliditetom itd. Kada se upotrebljava izraz igre u sportu, pritom se ne misli da je sport razvojnim procesom proizišao iz igre, i to tako kao da je nešto što je isprva bila igra, poslije prešlo u nešto drugo što više nije igra, a što se može nazivati sportom. (Andrijašević, 2008.) Igra se javlja u sportu u njegovim početnim fazama što se vidi i kod djece kojoj donosi dobro raspoloženje.

Johan Huizinga definira igru na sljedeći način: „Igra je dobrovoljna radnja ili djelatnost, koja se odvija unutar nekih utvrđenih vremenskih ili prostornih granica, prema dobrovoljno prihvaćenim, ali beziznimno obveznim pravilima, kojoj je cilj u njoj samoj, a prati je osjećaj napetosti i radosti te svijest da je ona „nešto drugo“ nego „običan život“.“ Jedino je u vrhunskom sportu bitan sportski rezultat. U ostalim područjima kineziologije ciljevi tjelesnog vježbanja su izravno ili neizravno postizanje ili održavanje zdravlja. Sport nije samo za vrhunske sportaše. Postoji i sportska rekreacija te niži rangovi natjecanja. S druge strane, čak i ako roditelji stvarno žele da dijete postane vrhunski sportaš, ne treba se „odricati života u korist sporta“ od najranijeg djetinjstva. Pokazalo se da je s „ozbiljnim“ sportskim treningom potencijalnih vrhunskih sportaša dovoljno početi negdje od osme do desete godine života, za veći broj sportova. (Sindik, 2008.)

Veliki broj roditelja suočen je s brojem nepoznanicama vezanim uz uvođenje djece u vrhunski sport. Univerzalna sportska škola omogućuje djeci da prođu sve vrste sportova pretežno kroz igru. Zbog ograničenja svoje dobi malo dijete neće moći razumjeti što se od njega traži dok „se igra“ nekog sporta (jer su pravila igre možda previše složena). S druge strane, uslijed fizioloških i motoričkih ograničenja, malo dijete neke stvari neće moći izvesti (npr. zbog nedovoljne snage) dok neke stvari emocionalno neće moći „podnijeti“ (npr. prihvatiti činjenicu da ne može uvijek pobijediti). Tu nam je bitno i djetetovo zdravlje gdje fizičko kretanje i bavljenje sportom može djelovati simultano na zdravlje, ali mu može i štetiti. Moguće je da se dijete „predozira“ što dovodi do ozljeda, ali i trajnih deformacija organizma. Potrebno je dijete upoznati "u dušu" (vodeći računa o njegovoj dobi) i pravilno procijeniti njegove interese, potencijale, sposobnosti i osobine. (Sindik, 2008.) Neki sportovi su izrazito složeni i teško ih je savladati jer zahtijevaju poštivanje većeg broja pravila ili je riječ o momčadskim sportovima. Nije rješenje odabrati sport samo po kriteriju da ga dijete voli, ako u njemu ne može biti uspješno. „Društvenije“ dijete vjerojatno će radije birati momčadske sportove (nogomet, košarka, rukomet...). Djeca spontano pokazuju interes prema nekom sportu oponašanjem aktivnosti koju su vidjeli na televiziji, igralištu ili vrtiću. Pravilo je da se

djeca čim kasnije počinju uključivati u vrhunski sport, što je danas dosta teško. Izbor i selekcija djece za vrhunski sport važan je preduvjet za uspjeh zbog sve ranijeg početka sportske specijalizacije. (Krželj, 2009.)

Krželj navodi kako je česta roditeljska greška prekomjerna briga za djetetov sportski uspjeh, što može jako opterećivati dijete i uzrokovati dalekosežne posljedice. Za dijete je najvažnije da se na sportskoj aktivnosti dobro zabavlja i druži s vršnjacima. Postavljanje nerealno visokih ciljeva pred njega može izazvati gubitak vjere u sebe.

Martinović (2006) u tablici prikazuje dob za početak bavljenja vrhunskim natjecateljskim sportom u nekim sportovima.

Tablica 1. Dob za početak bavljenja vrhunskim natjecateljskim sportom

SPORT	DJEČACI	DJEVOJČICE
Atletika	15	15
Košarka	12	12
Veslanje	9	9
Nogomet	12	12
Biciklizam	13	13
Gimnastika	6	5
Plivanje	8	7
Odbojka	12	12
Alpsko skijanje	9	9
Tenis	10	10
Stolni tenis	7	7
Streličarstvo	9	9
Umjetničko klizanje	6	6
Rukomet	12	12

Legenda: podaci su preuzeti od Martinović N. Počinje kao igra. Narodni zdravstveni list 2006; 554-555; 16-7.

2. CILJEVI

Cilj diplomskog rada je utvrditi procjenu kvalitete univerzalnih sportskih škola od strane roditelja te dobiti uvid u motive i mišljenje roditelja zašto upisuju djecu u univerzalne sportske škole. Također će se utvrditi koliko voditelji (treneri) univerzalnih sportskih škola putem ankete mogu odgovoriti na iskazane potrebe roditelja vezane uz njihovu djecu. Otkrivanje i razvoj sportskih talenata provodi se stalnom selekcijom djece u univerzalnim i osnovnim sportskim školama. Cilj ovakvih škola je pokušati pronaći „pravi“ sport za svako dijete, u kojem baš ono ima najveće šanse za uspjeh.

3. METODE ISTRAŽIVANJA

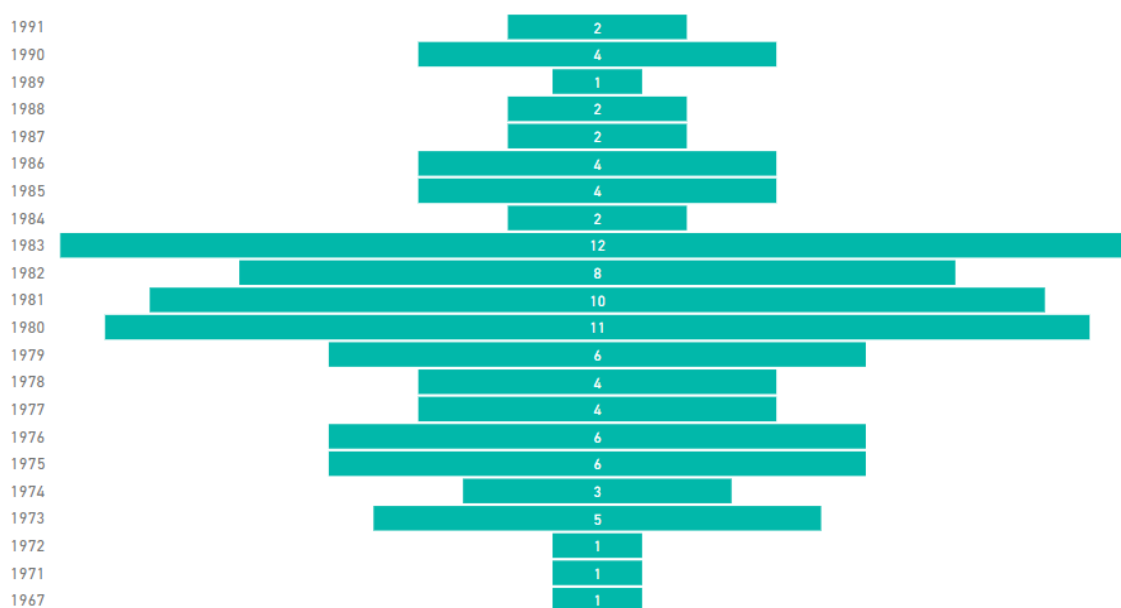
3.1. Uzorak ispitanika

Uzorak ispitanika čine roditelji djece univerzalnih sportskih škola Medo sportaš, Superkid i Sportsko društvo Lavići iz Zagreba. Obradeni su podaci 33 oca/ 33% i 67 majki/ 67%, u dobi od 27 do 51 godina, prosječne dobi 35 godina. Sudionici istraživanja su podijeljeni u skupine prema spolu. Prikupljanje podataka obavljeno je od početka svibnja do kraja lipnja 2018. godine. Ukupno su ispunjene 104 ankete, od kojih 4 ankete nisu adekvatno ispunjene za usporedbu s ostalima pa nisu uzete u obzir tijekom analize podataka.

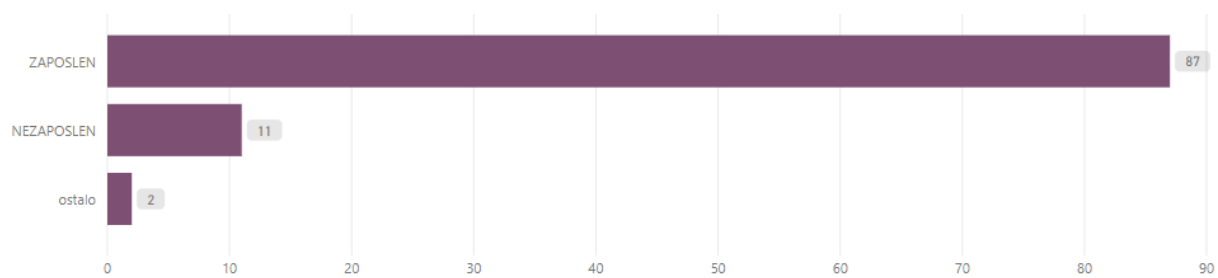
SPOL ● Ž ● M



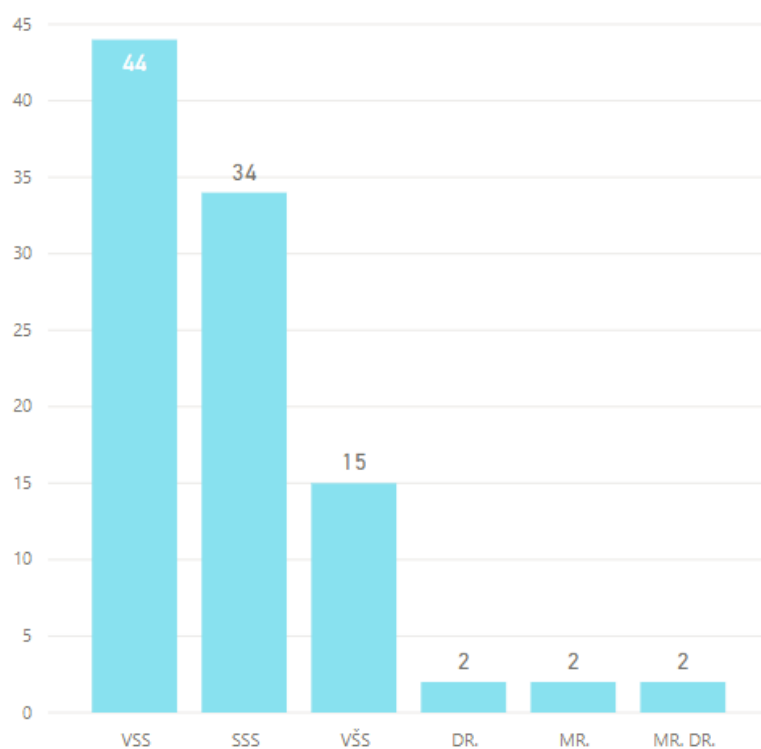
Slika 1. Spol ispitanika



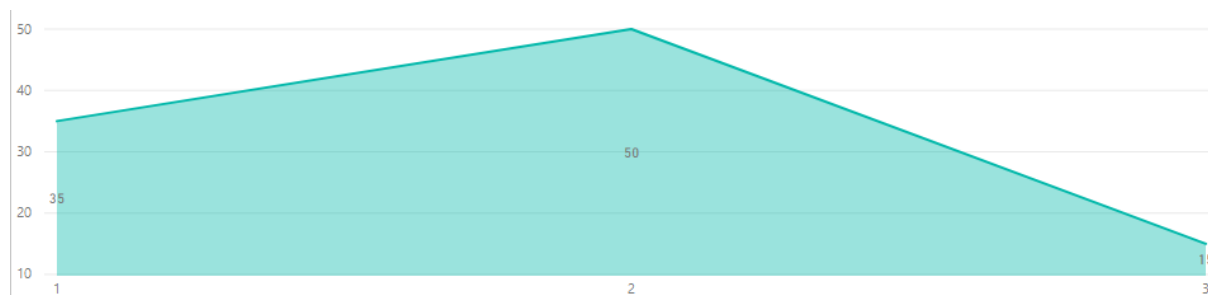
Slika 2. Dob ispitanika



Slika 3. Radni status ispitanika



Slika 4. Stručna sprema ispitanika



Slika 5. Broj djece ispitanika

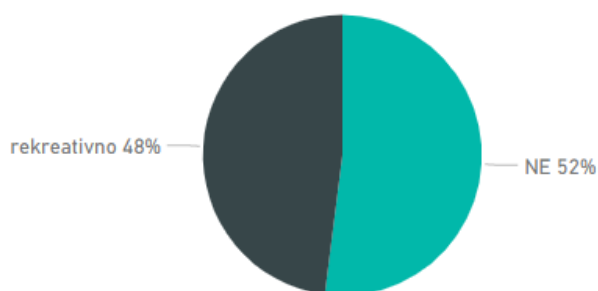
3.2. Varijable

U ovom istraživanju roditelji su ispunili anonimnu anketu konstruiranu posebno za pisanje ovog diplomskog rada, s ciljem unaprjeđenja kvalitete rada s djecom u sportu. Na samom početku ankete nalaze se opći status roditelja, sportski status te motivi roditelja za upis djece u univerzalnu sportsku školu.

3.3. Metoda obrade

Istraživanje je provedeno putem anonimnih anketa koje su roditelji dobrovoljno ispunili. Nakon prikupljenih podataka, uneseni su u program Office Excel. Dobiveni podaci obrađeni su programskim sustavom Power BI koji nudi alate za brzo analiziranje, transformaciju i vizualizaciju podataka.

4. REZULTATI I RASPRAVA



Slika 6. Ispitanici se bave sportom



Slika 7. Ispitanici su se bavili sportom

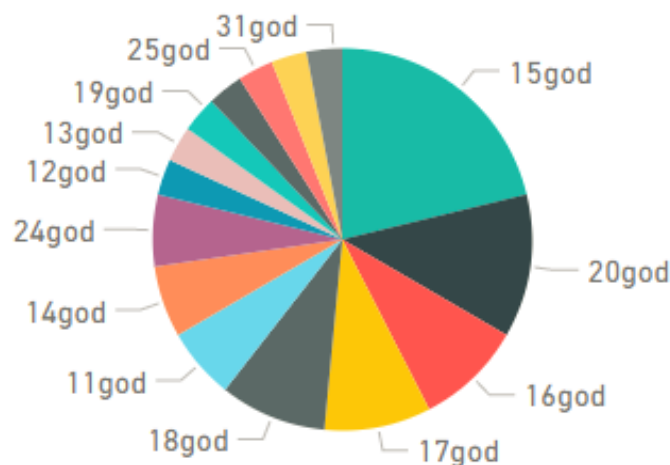
Slika 5. prikazuje da se 48% ispitanika bavi sportom rekreativno, a 52% se ne bavi nikakvom tjelesnom aktivnošću. U tih 48%, 26% je žena koje najviše odlaze u teretane, na pilates, fitness, trčanje i na ples, a 22% su muškarci koji rekreativno idu na nogomet, tenis, trčanje, planinarenje i teretanu. Od ukupnog broja ispitanika 41% žena i samo 11% muškaraca je odgovorilo da se ne bavi sportom. Od svih ispitanika nitko se ne bavi sportom profesionalno. Pod pitanjem: „Jeste li se bavili sportom?“ 48% ih je zaokružilo da, a njih 52% ne. Od 48% ispitanika 30% ih se nastavilo baviti sportom rekreativno, 18% njih više se ne bavi nikakvom tjelesnom aktivnošću, a od onih koji se nisu bavili sportom kao djeca sada se njih 18% bavi, dok 34% više nije tjelesno aktivno. U pripremi ankete nije bilo predviđeno saznati da li je želja djece da se bave sportom utjecala i na odluku roditelja da se počnu baviti sportom. Zanimljiv podatak bi bio da se sazna razlog njihovog uključivanja u sportske aktivnosti iako se kao djeca nisu bavili sportom, ali to je tema za neko drugo istraživanje. Što se tiče financijskog izdvajanja, mjesečno potroše između sto i petsto kuna za svoje sportske aktivnosti.

Tablica 2. Top pet sportova kojim su se bavili roditelji

BR.	SPORT	BROJ OSOBA
1.	RUKOMET	11
2.	BORILAČKI SPORTOVI	8
3.	NOGOMET	5
4.	PLIVANJE	5
5.	ATLETIKA	5

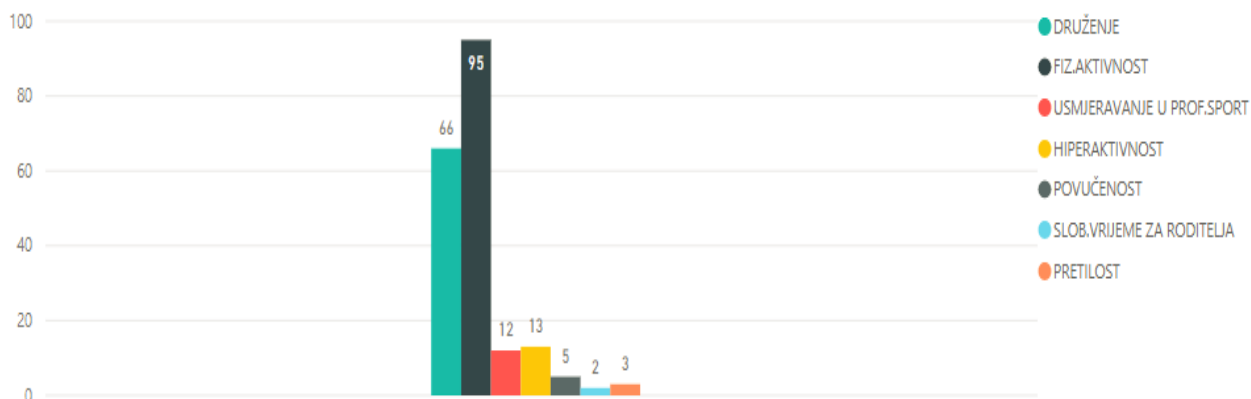
Legenda: podaci preuzeti iz ankete

Tablica 2. prikazuje top pet sportova kojim su se bavili roditelji, gdje se vidi kako su neki promijenili po dva, tri sporta tijekom svoje mladosti. Tu se od sportova nalazi još i ples, vaterpolo, košarka, tenis, balet, stolni tenis, gimnastika, odbojka, skijanje, klizanje, softball i veslanje.



Slika 8. Dob prestanka bavljenja sportom

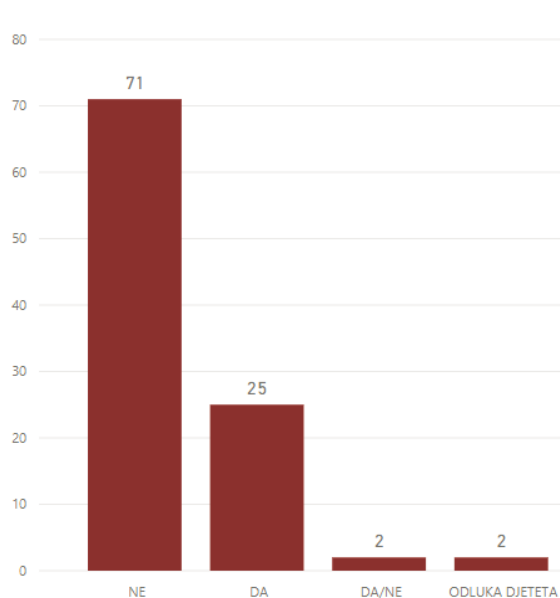
Slika 8. prikazuje da se najveća grupa ispitanika, točnije njih 21,21% prestalo baviti sportom u 15-oj godini završetkom osnovne škole i upisom u srednju školu. U tih 21,21%, mali postotak od 5% je nastavilo s rekreativnim sportskim aktivnostima. Iz provedenog istraživanja nije vidljivo koji je tome razlog; više obaveza u srednjoj školi, promjena vrijednosti kod ispitanika, promjena okoline upisom u srednju školu, manje vremena za druženje s dosadašnjim prijateljima ili nešto sasvim drugo što može biti tema drugih istraživanja. Četvero ispitanika od 12,12% prestalo se baviti sportom u 20. godini upisom na fakultet ili završetkom srednje škole, a 3% se nastavilo rekreativno baviti sportom. Dob od 16 do 18 godina ima isti postotak 9,09% što dovodi do zaključka da su se ispitanici tijekom srednje škole prestali baviti sportom, dok su neki već u osnovnoj školi od 11. do 14. godine. Manji dio ispitanika nastavio se baviti sportom i tijekom studiranja/zaposlenja, a te se osobe i danas sportom bave rekreativno.



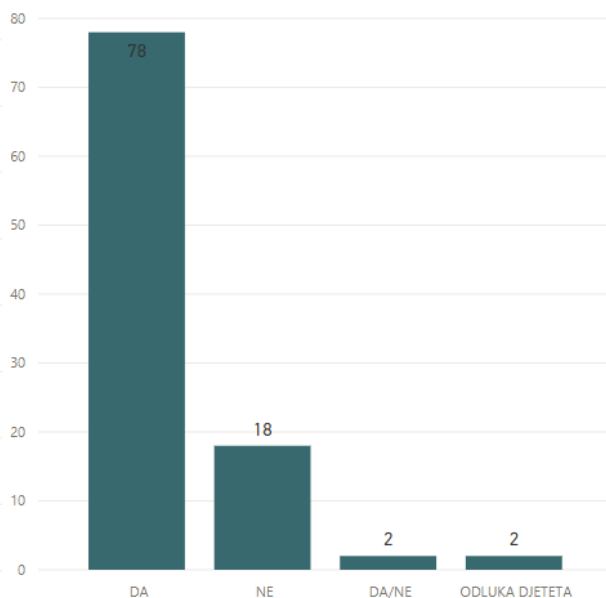
Slika 9. Razlog upisa djeteta u univerzalnu sportsku školu

Slika 9. prikazuje graf zašto roditelji upisuju svoju djecu u univerzalnu sportsku školu. Ispitanici su mogli zaokružiti jedan ili više točnih odgovora. Iz grafa se može vidjeti da gotovo svi roditelji upisuju djecu u cilju njihove fizičke aktivnosti dok je drugi najčešći razlog druženje, odnosno, u širem smislu, socijalizacija djece. U uvodu je opisano kako djeca danas sve više sjede za računalima, tipkaju po mobitelima i slabo se kreću. Andrijašević navodi kako djeca koja imaju sreću da odrastaju uz roditelje koji jednako brinu o svojoj i djetetovoj tjelesnoj kondiciji, prihvaćaju vježbanje kao prirodno i korisno, a to je prvi korak prema oblikovanju njihovog vlastitog životnog stila. Djeca u univerzalnim sportskim školama upoznaju mnogo novih prijatelja, igraju se zajedno različite igre te tako postaju opuštenija i otvorenija kroz igru. Sport pomaže smanjiti hiperaktivnost kod djece, npr. udaranje teniske loptice može biti dobar „ispušni kanal“. Četvrto po redu je usmjeravanje u profesionalni sport. Djeca u univerzalnoj sportskoj školi prolaze sve vrste sportova te trener povratim informacijama može sugerirati roditelju koji sport djetetu više „leži“. U prikupljenim podacima nema roditelja koji se profesionalno bave sportom da se vidi imaju li oni drugačije razloge upisivanja djece u športsku školu, odnosno na kojem bi se mjestu motiva pronašao upravo odgovor - usmjeravanje u profesionalni sport. Djecu koja su povučenija treba više bodriti, hvaliti, dati im da oni budu češće glavni lik u igri kako bi se što prije opustili i otvorili prema svojim vršnjacima. Što se tiče pretilosti, iz grafa se može vidjeti da je samo troje roditelja upisalo svoje dijete u univerzalnu sportsku školu zbog prekomjerne tjelesne težine, a dva ispitanika su zaokružila i slobodno vrijeme za roditelja. Vezano za slobodno vrijeme roditelja iz rezultata se ne može vidjeti je li to primarni cilj ili samo jedan od pratećih „nuspojava“ za roditelje. Međutim, mora se uzeti u obzir da je vrijeme održavanja univerzalne škole uglavnom za vrijeme radnog vremena roditelja. Analiza pokazuje da ni jedan roditelj

koji je nezaposlen nije naveo slobodno vrijeme kao jedan od razloga upisa djeteta. Roditelji za vrijeme kada su djeca na tjelesnoj aktivnosti obavljaju kupovinu, popiju piće u kafiću, dok nekolicina ostaje gledati trening.



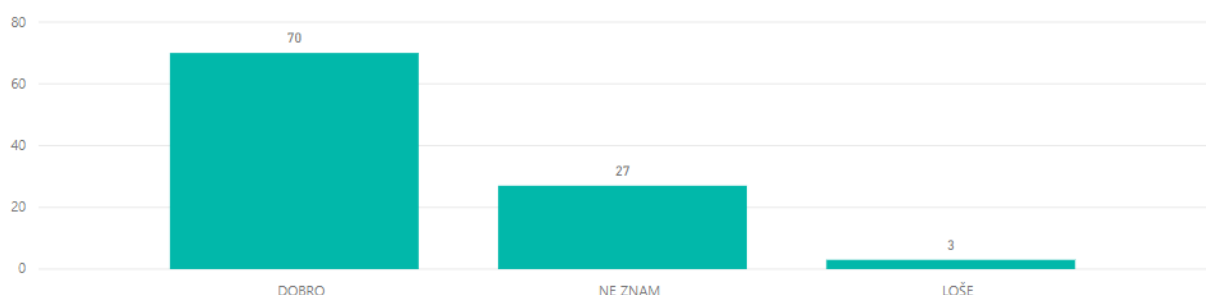
Slika 10. Dijete vrhunski sportaš



Slika 11. Dijete rekreativac

Pod pitanjem: „Želite li da Vaše dijete postane vrhunski sportaš?“ 71 ispitanik zaokružio je NE, 25 ispitanika zaokružilo je DA, dvije osobe smatraju da je to djetetova odluka, a dvije se ne mogu odlučiti. Rezultati u kojima samo 2% roditelja djeci ostavlja odluku žele li se baviti profesionalnim sportom otvaraju mnoga pitanja. Jedno od njih moglo bi biti: koliko se djece, u kasnijoj dobi, dobrovoljno svojom odlukom počelo profesionalno baviti sportom, a koliko ih je na neki način usmjereno prema tome željom roditelja te koliko ih je ostalo bez potpore roditelja da se profesionalno bave sportom. Također rezultati pokazuju da većina njih to ne bi željela, a odgovor kao potencijalno glavnog razloga daju podaci sljedećeg pitanja. Pod pitanjem: „Želite li da se Vaše dijete bavi sportom samo rekreativno?“ 78 ispitanika zaokružilo je DA, 18 ih je zaokružilo NE, dvije osobe smatraju da je to djetetova odluka, a dvije se ne mogu odlučiti. Slika 10 prikazuje da samo 25 osoba želi da njihovo dijete bude vrhunski sportaš, a slika 11 prikazuje 78 ispitanika koji žele da im se dijete bavi sportom rekreativno. Kada se usporede rezultati osoba koje su se bavile sa sportom u djetinjstvu od ukupnih 48% , 14 ispitanika želi da im dijete bude vrhunski sportaš, 38 ispitanika da se dijete bavi sportom samo rekreativno, a dvije osobe se ne mogu odlučiti. Od 52% ispitanika koji se

nisu bavili sportom u djetinjstvu 11 je osoba koje žele da im dijete bude vrhunski sportaš, njih 40 odgovorilo je da se dijete bavi sportom samo rekreativno, dvije osobe se ne mogu odlučiti, a dvije smatraju da je to djetetova odluka. Iz ovih grafova može se zaključiti da od 100 ispitanika samo 25 osoba želi da im dijete bude vrhunski sportaš. Usporedbom grafova vidi se da njih 29%, odnosno sedmero roditelja ne izjednačuje želju da im dijete bude profesionalni sportaš sa odgovorom da ne žele da se dijete sportom bavi samo rekreativno. Pretpostavka je da zapravo 18 ispitanika ne žele dijete vidjeti samo u rekreativnom sportu, već žele da budu i vrhunski sportaši, a preostalih 7 to bi voljelo, međutim prema odgovoru nemaju ništa protiv da se njihova djeca sportom bave samo rekreativno. Profesionalni je sport po definiciji usmjeren na postizanje vrhunskih sportskih rezultata. Za uspjeh će u tom slučaju biti zaslužni: opsežan znanstveni rad usmjeren na optimiziranje rezultata sportaša, sustavno uključivanje i poticanje djece i mladeži da se bave sportom, izuzetna kvalificiranost i stručnost trenera te visoka motivacija sportaša s obzirom na to da sport pruža mogućnosti za sportsko izražavanje i stvaralaštvo, socijalnu promociju i prestiž. (Milanović, 2013.) No, kada se govori o rekreacijskom sportu, to se odnosi na onaj dio sporta u kojem društvo osigurava odgovarajuće objekte, pristupačne svakom potencijalnom korisniku sportsko-rekreacijskih sadržaja i kadrove koji su dovoljno educirani da mogu postaviti i provoditi kvalitetan program gdje sudionici programa uglavnom sudjeluju u troškovima provedbe programa vježbanja. (Milanović, 2013.) Na području vrhunskog sporta vrijede posebna pravila i tehnologija rada koja nije prihvatljiva u području sporta za sve, dok je za sudjelovanje u rekreativnom sportu dovoljan samo interes i motiviranost za redovito tjelesno vježbanje.

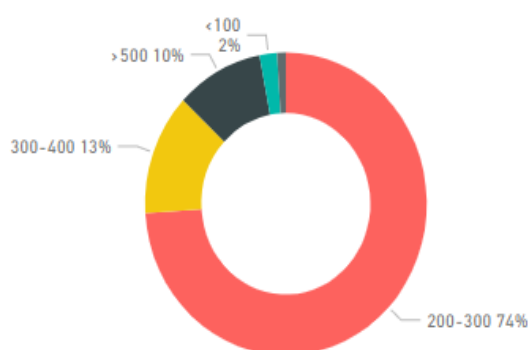


Slika 12. Rana selekcija u sportu

Slika 12. prikazuje da velika većina roditelja, točnije njih 70 smatra da je rana selekcija u sportu dobra, 27 ih ne zna, a samo 3 smatraju da je loša. Iz ovog grafa se može zaključiti da

roditelji nisu upućeni u to da rana selekcija u sportu nije dobra za njihovu djecu do sedme godine života.

Milanović navodi da je poželjno djecu na početku osnovne škole, a u nekim primjerima i ranije, uključiti u testiranje mjernim instrumentima za procjenu primarnih antropoloških karakteristika kao i njihovog interesa za sport. Dijete je uključeno u sportsku školu u kojoj se provode programi za stjecanje iskustava u skupini sportskih aktivnosti odnosno sportova, što može pomoći kasnijem prepoznavanju darovitosti pojedinog djeteta za pojedini sport. (Milanović, 2013). Samo se za neke sportske discipline kao što su sportska gimnastika, plivanje, umjetničko klizanje, ritmička gimnastika i skijanje djeca počinju uključivati ranije, već u dobi od 7. do 9. godine.



Slika 13. Mjesečni izdatak za djecu

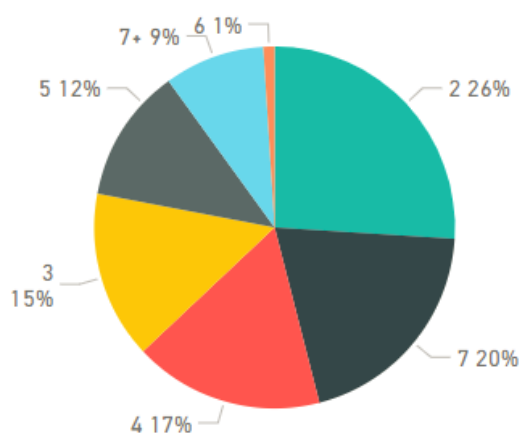
Iz slike 13 može se vidjeti da 74% roditelja mjesečno odvaja za djetetove sportske aktivnosti 200-300 kuna, a taj iznos odnosi se na univerzalnu sportsku školu zajedno s ritmikom, baletom i senzornom integracijom. 13% roditelja uz univerzalnu sportsku školu mjesečno novac odvaja i za step, tenis, gimnastiku, taekwando i plivanje u iznosu od 300-400 kuna. Manji dio roditelja od 10% odvaja više od 500 kuna mjesečno na nogomet, tenis, ritmičku gimnastiku, ples, borilačke sportove i plivanje zajedno sa sportskom školom. Samo 2% roditelja ima mjesečni izdatak manji od 100 kuna. Od 100 ispitanika 87 ih je zaposleno, 11 nezaposleno i 2 su zaokružili ostalo. Od 11 nezaposlenih svi osim jednog za dijete odvajaju 200-300 kuna mjesečno pri čemu se može zaključiti da će roditelji odvojiti novac kad je u pitanju njihovo dijete, a jedna osoba odvaja i više od 500 kuna bez obzira što je nezaposlena. Ne postoji povezanost između visine odvajanja novca za sportske aktivnosti djece i visine obrazovanja roditelja. Roditelji s najvišim obrazovanjem finansijski odvajaju kao većina ispitanika, a oko 30% ispitanika, podjednako i u grupi sa VSS i sa SSS stupnjem obrazovanja odvajaju više iznose od prosjeka (veće od 300 kuna).

Tablica 3. Tjelesna aktivnost kojom se djeca bave uz univerzalnu sportsku školu

Tjelesna aktivnost	Broj djece
Plivanje	5
Vožnja biciklom	4
Nogomet	4
Tenis	3
Balet	2
Ritmika	2
Borilački sport	1
Gimnastika	1
Ritmička gimnastika	1
Senzorna integracija	1
Step	1
Taekwando	1
Ništa	72

Legenda: Podaci preuzeti iz ankete

Tablica 3. prikazuje da se 72 djece ne bavi nikakvom tjelesnom aktivnošću paralelno uz univerzalnu sportsku školu, a ostali manji dio ide na plivanje, nogomet, tenis, ritmiku, balet itd.

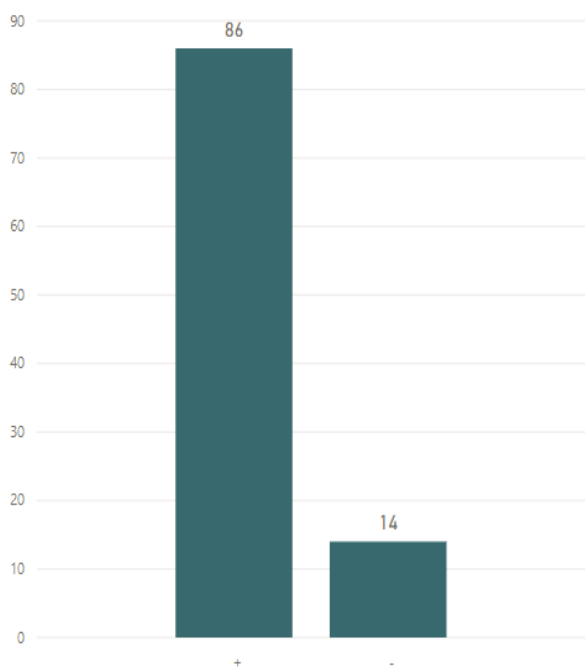


Slika 14. Aktivnost djeteta u tjednu

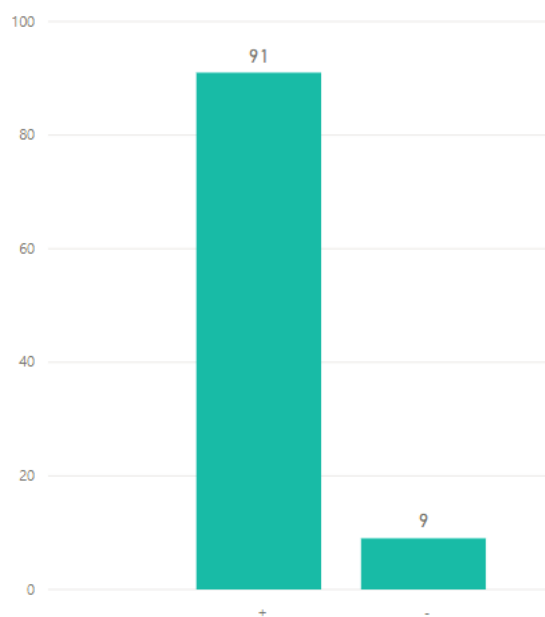
Slika 14 prikazuje koliko puta tjedno se djeca bave tjelesnom aktivnošću. 26% ispitanika zaokružilo je da se njihovo dijete bavi tjelesnom aktivnošću samo dva puta tjedno što znači da dijete ide samo u univerzalnu sportsku školu koja se održava dva puta tjedno. Ovisno o sportu kojim se dijete bavi variraju rezultati od tri puta tjedno pa sve do više od sedam puta tjedno. Djeca čiji roditelji izdvajaju više od 500 kn mjesečno za aktivnosti u prosjeku su najmanje 5,6 puta tjedno sportsko aktivna.



Slika 15. Lokalna Zajednica treba više poticati sport



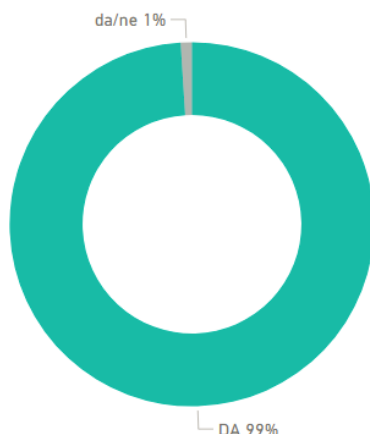
Slika 16. Financijski



Slika 17. Organizacijski

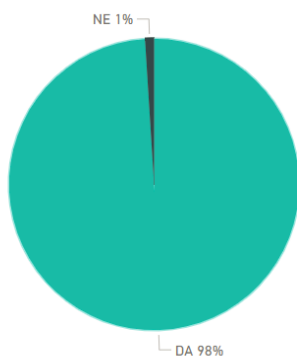
Slika 15. prikazuje da 97% ispitanika smatra da lokalna zajednica (grad/mjesni odbor) treba više poticati sport u predškolskoj dobi i pripomoći roditeljima. Ispitanici su mogli zaokružiti odgovor financijski, organizacijski ili oboje. Od 97% ispitanika samo je 3% zaokružilo odgovor NE. Iz ankete se može vidjeti da veliki broj roditelja želi da se organiziraju razne priredbe, festivali, natjecanja za djecu predškolske dobi. Slika 17 prikazuje da 91 osoba želi da se organiziraju razni programi gdje bi se djeca družila i natjecala. S obzirom da je ispitivanje provedeno u Zagrebu, u nastavku su navedeni neki programi koji se nude u Zagrebu za djecu predškolske dobi. Jedna od aktivnosti je dječja utrka koju organizira tvrtka DM. DM sedmu godinu za redom organizira žensku utrku u kojoj majke mogu prijaviti i svoje dijete od 2 do 11 godina na dječju utrku. Ove godine utrka se odvijala u lipnju na Jarunu i djeca od 2 do 6 godina trčala su 300m. Cilj ovakve utrke je da se roditelji i djeca zabave, provedu vrijeme u prirodi okruženi svojim prijateljima uz brojne aktivnosti i puno dobre zabave. Druga aktivnost je Olimpijski festival dječjih vrtića koji organizira Hrvatski olimpijski odbor pod geslom „I ja ću biti Olimpijac“. Olimpijski festival dječjih vrtića organizira se na području Republike Hrvatske i održava se svake godine u svibnju. Pravo za sudjelovanje ima svaki vrtić koji je registriran u Republici Hrvatskoj. Obzirom na ograničen broj dječjih vrtića koji mogu sudjelovati na jednom natjecanju (maksimalno 12 ekipa), u nekim sredinama može se javiti interes većeg broja dječjih vrtića za sudjelovanje pa se organizatoru daje mogućnost organizacije kvalifikacijskih natjecanja (unutar jedne općine, jednoga grada ili jedne županije). Pobjednik na najvišoj razini natjecanja unutar jedne županije stječe pravo sudjelovanja na završnom natjecanju. Svaki dječji vrtić sudjeluje u malonogometnom i atletskom natjecanju. Atletska natjecanja održavaju se u četiri discipline: (1) trčanje na 50 metara, (2) štafeta 4 x 25 metara, (3) bacanje loptice u dalj i (4) skok u dalj. Organizator na kraju natjecanja osigurava medalje za prva tri mjesta, pehare za osvajače prvog mjesta u malom nogometu i za ukupnog pobjednika te pehar za dobitnika „fair play“ nagrade dok Hrvatski olimpijski odbor osigurava diplome za sve sportaše. Što se tiče programa vezanih za djecu predškolske dobi, može se primijetiti da roditelji nemaju puno izbora gdje bi mogli odvesti svoju djecu. Većinom su programi koji se i održavaju organizirani od strane neke univerzalne sportske škole. Škola sporta Superkid ove je godine održala Olimpijadu za djecu predškolske dobi. Neke univerzalne sportske škole organiziraju uz školu sporta, i škole skijanja, rolanja, ljetne i zimske kampove kada djeca nisu u vrtićima, i priredbe na kraju sezone. Priredbe omogućuju da roditelji vide što su njihova djeca naučila tokom godine te su one isto jednako važne za djecu. Djeca na priredbi pokazuju nekoliko igra koje su naučili, jedan dio sportova i na kraju dobiju medalju i diplomu za uspješno završenu

godinu. Kada bi grad Zagreb organizirao aktivnosti za djecu predškolske dobi roditelji bi se rado odazvali. Osim organizacijskog dijela 86 ispitanika također smatra da bi lokalna zajednica trebala i financijski pripomoći roditeljima. S obzirom da većina roditelja odvaja do 300 kn te većina želi pomoć grada može se zaključiti da smatraju kako grad može pripomoći u sufinanciranju troškova roditeljima za predškolski sport u cilju smanjenja izdavanja za roditelje ili kao potpora u cilju mogućnosti većeg odvajanja.



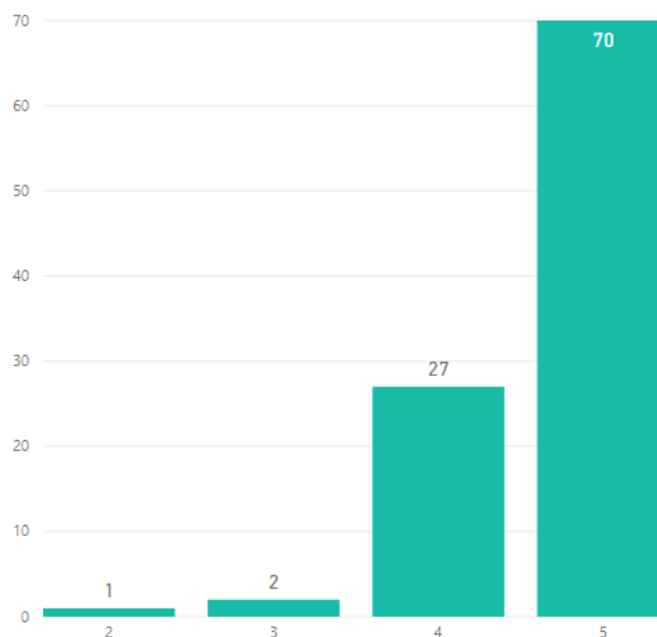
Slika 18. Vrijeme provedeno u prirodi

Slika 18 prikazuje postotak ispitanika koji provodi vrijeme s djecom u prirodi. 99% ispitanika odgovorilo je na pitanje DA, a samo jedna osoba stavila je odgovor DA/NE. Može se vidjeti da roditelji bez obzira na ubrzani stil života pun tehnologije, odlaze s djecom u parkove, na igrališta, Jarun, Bundek, park Maksimir, na Sljeme koje je odlično mjesto za provesti vikend s obitelji u prirodi. Mnoga djeca danas provode premalo vremena u prirodi, pogotovo ona koja žive u gradovima, gdje ima premalo zelenih površina. Osim što priroda utječe na djetetovo zdravlje, izravan kontakt s prirodom može utjecati i na djetetovu brigu za očuvanje okoliša.



Slika 19. Procjena zadovoljstva roditelja

Slika 19 prikazuje odgovor na pitanje: „Sviđa li Vam se program rada univerzalne sportske škole?“. Od 100 ispitanika samo jednoj osobi se ne sviđa program rada. Ta osoba ocijenila je rad univerzalne sportske škole ocjenom 2, no nije navela prijedlog za poboljšanje rada univerzalne sportske škole. Kako je testiranje provedeno u nekoliko različitih škola može se zaključiti da su svi programi zadovoljili očekivanja roditelja.



Slika 20. Ocjena rada univerzalne sportske škole

Slika 20. prikazuje graf koji prikazuje da je velika većina ispitanika zadovoljna radom univerzalnih sportskih škola, a samo tri osobe od ispitanih 100 su ocijenile rad ocjenama 2 i 3. Prosječna ocjena je 4,66 odnosno odličan.

Zadnje pitanje u anketi bilo je opisno i dalo je mogućnost da roditelji sami napišu svoj prijedlog za unapređenje kvalitete rada u sportskoj školi. Prijedlozi su bili različiti s obzirom da su ispitanici iz tri različite sportske škole. Jedan od ispitanika napisao je kako bi treneri trebali više obavještavati roditelje o ponašanju i interesima djeteta na treningu. Drugi prijedlog je da treninzi budu kombinirani: jedan mjesec plivanje, jedan univerzalna sportska škola. Nekoliko ispitanika iz jedne sportske škole koja se ne odvija u vrtićima već ima posebni prostor u večernjim terminima, napisalo je kako bi bilo dobro imati adekvatnu dvoranu za djecu sa svlačionicama i kupaonicom. Osim provođenja treninga u dvoranama da se treninzi odvijaju i vani na zraku. Jedna ispitanica smatra da bi bilo dobro uvesti i neko predavanje o pedagogiji i dječjoj psihologiji. Neki smatraju da treba zaposliti više trenera, da treneri budu stalni, da se poveća broj sati tjedno i uvede više termina.

5. PRIJEDLOZI

Rezultati istraživanja pokazali su zadovoljstvo roditelja, ali i potrebu dodatnog informiranja i edukacije istih.

- Škole bi mogle na početku ili na kraju programa roditeljima pripremiti kratko predavanje oko stajališta struke na ranu selekciju u sportu - što se pokazalo važnim ovim istraživanjem jer je mišljenje roditelja suprotno mišljenju struke. U sklopu toga educirati roditelje o ostalim benefitima upisa djece u univerzalnu sportsku školu te zasebno u sklopu škola ili uz dodatnu naknadu omogućiti i ostale edukacije vezano za razvoj i odgoj djece (što je tražio i jedan od roditelja).
- Škole bi u cilju prepoznavanja potreba te želja djece i roditelja mogle provoditi vlastita istraživanja temeljem kojih bi se odgovorilo na nezadovoljene potrebe.
- Omogućiti i opciju da se roditelji kao jedan od uzora svojoj djeci priključe univerzalnoj školi u određene termine - jednom mjesečno ili vikendima ovisno o mogućnosti škole i roditelja. Na taj će način roditelji dobiti i sami uvid na to kako se njihovo dijete ponaša tijekom aktivnosti i kako prihvća koji sport.
- Osigurati dodatne termine i sate za djecu koja bi išla češće.
- Kombinirati aktivnosti u predviđenim dvoranama i na otvorenom (izlet na Sljeme kojem se mogu i roditelji pridružiti).
- Organizirati u sklopu škole i nekoliko sati plivanja kao dio redovnog programa ili dodatnih sati (u suradnji s drugim školama/trenerima ili vlastitom angažmanu škole).
- Uz univerzalnu školu voditelji mogu ponuditi roditeljima i ostale aktivnosti - škola rolanja, škola skijanja, škola klizanja (neke škole to imaju).
- Dio prethodno navedenih aktivnosti škole mogu dogovoriti u suradnji s lokalnim vlastima kako bi one pomogle bilo organizacijski ili financijski (edukacije, izleti, natjecanja...).
- Gradovi ili same škole mogu organizirati međusobna natjecanja/druženja djece na kraju sezone u istom gradu ili posjetom drugim gradovima. Pritom bi financijski aspekt samih natjecanja i druženja trebala financirati lokalna zajednica jer škole bi takvo nešto morale dodatno naplatiti, a roditelji traže veći angažman gradova.
- Lokalna zajednica trebala bi osigurati dovoljno adekvatnog prostora za održavanje univerzalnih sportskih škola, a ako su u mogućnosti i financijski podupirati putem sufinanciranja istih ili potpunog preuzimanja troška na sebe (primjer grad Umag). U

manjim gradovima lokalna zajednica može na sebe preuzeti trošak na način da se zaposli stručna osoba (profesor kineziolog) koja će svakodnevno provoditi sportske aktivnosti kroz univerzalnu školu za djecu koja ju žele pohađati, (primjer grad Umag - <http://www.udruga-gradova.hr/impuls/umag-grad-sporta/>). U tom slučaju je roditeljima ispunjen uvjet financijske potpore, a omogućiti se i postojanje škole u gradovima gdje to zbog malog broja polaznika ne bi bilo financijski prihvatljivo za privatne škole.

- S obzirom da ovakav oblik poduzetništva spada u spektar socijalnog poduzetništva, privatni sektor ili gradovi dobrom pripremom projekta mogu se aplicirati na fondove EU i time osigurati kvalitetnije prostore za održavanje škola, organizaciju natjecanja ili sufinanciranja troška održavanja istih.
- Same škole trebale bi osigurati redovne trenere kako se djeca ne bi morala stalno upoznavati i privikavati na nove trenere.
- Gradovi i/ili škole mogli bi osigurati i posjete vrhunskih sportaša u sklopu edukacija ili izleta, a što će imati utjecaj na samu djecu.

6. ZAKLJUČAK

Tema ovog diplomskog rada bila je istražiti kvalitetu rada univerzalne sportske škole anketiranjem roditelja čija djeca polaze sportsku školu. Istraživanje je provedeno na 100 ispitanika od kojih 67 žena i 33 muškarca u dobi od 27 do 51 godine s područja grada Zagreba. Analizom odgovora roditelja možemo utvrditi da im se sviđa rad sportske škole i da velika većina smatra da bi i lokalna zajednica (grad/mjesni odbor) trebala više poticati sport organizacijom dječjih festivala, natjecanjima i raznim programima za djecu predškolske dobi. Sa kineziološkog stajališta smatram da trebamo biti oprezni kod donošenja zaključka na temelju ovog istraživanja jer je premali broj roditelja anketiran i anketirani su roditelji samo na području grada Zagreba.

Tjelesno vježbanje za dijete predškolske dobi jedan je od važnih poticaja njegova rasta i razvoja. Da bi se tjelesno vježbanje odvijalo u granicama efikasnosti djeci treba osigurati dovoljno kretanja, izabrane tjelesne vježbe, i vježbanje po mjeri. Djeca do 7 godine trebala bi prolaziti sve vrste sportova, a tek kasnije se opredijeliti na neki sport. Igra je najvažnija kod djece predškolske dobi. Igra i aktivnosti vezane uz igru vrlo povoljno utječu na sve dječje organe i organske sustave, na razvoj njihovih osnovnih motoričkih sposobnosti, funkcionalnih sposobnosti te pobuđuje ugodne emocije.

Uloga kineziologa u suradnji s roditeljima značajna je kako u odgoju tako i u usmjeravanju djeteta u sport koji mu „leži“. Trener mora biti u kontaktu s roditeljima kako bi mogao dati povratne informacije o tome kako dijete napreduje u pojedinom sportu, kako se ponaša prema ostaloj djeci itd.

7. Literatura:

- Andrijašević M. (2008). Kineziološka rekreacija i kvaliteta života. Parvus d.o.o., Zagreb.
- Andrijašević M. (2015). Sport smisao života: Treba li i kako od svog djeteta stvarati vrhunskog sportaša. Gopal d.o.o., Zagreb.
- Barić R. (2007.) Vježbam jer se osjećam dobro. U: Andrijašević, M. (ur.), *Sport za sve u funkciji unaprjeđenja kvalitete života-zbornik radova* (str. 31-39). Parvus d.o.o. Zagreb
- Duran M. (2003). Dijete i igra, Naklada Slap, Jastrebarsko.
- Findak V. (1995). Metodika tjelesne i zdravstvene kulture u predškolskom odgoju. Školska knjiga, Zagreb.
- Huizinga J. (1992). Homo ludens, Naprijed, Zagreb.
- Krželj V. (2009). Dijete i sport dostupno na:
https://bib.irb.hr/datoteka/513581.Dijete_i_sport.doc
- Martinović N. (2003). dostupno na: <http://www.zzjzpgz.hr/nzl/23/sport.htm>
- Mikić B., Biberović A., Mačković S. (2001). Univerzalna škola sporta. "Štamparija Fojnica" d.o.o. Fojnica
- Milanović D., (2013). Teorija treninga. Tiskara Zelina d.d., Zagreb.
- Neljak B., (2009). Kineziološka metodika u predškolskom odgoju. Skriptarnica Kineziološkog fakulteta, Zagreb
- Sindik J., (2008). Sport za svako dijete. Ostvarenje d.o.o. Buševac

8. Prilozi

Datum i mjesto: _____

ANKETA ZA RODITELJE _____

Poštovani roditelji, molim Vas da ispunite anketu u svrhu unapređenja kvalitete rada s djecom u sportu. „**Subjektivna ocjena kvalitete univerzalnih sportskih škola**“. Anketa je anonimna te se koristi u svrhu diplomskog rada. Molim da u anketi zaokružite ili dopišete na za to određenom mjestu.

STATUS: roditelj skrbnik

SPOL: Ž M **STRUČNA SPREMA:** NKV SSS VŠS VSS MR. DR.

GODINA ROĐENJA: _____ **ZANIMANJE:** _____

RADNI STATUS: zaposlen nezaposlen ostalo _____ **BROJ DJECE:** _____

1. Zbog čega ste upisali svoje dijete u univerzalnu sportsku školu (jedan ili više odgovora):

PRETILOST - DRUŽENJE - FIZIČKA AKTIVNOST - HIPERAKTIVNOST -
POVUČENOST -

SLOBODNO VRIJEME ZA RODITELJA - USMJERAVANJE U PROFESIONALNI SPORT

2. Da li se bavite sportom? PROFESIONALNO - REKREATIVNO NE

(Navedite kojim?) _____

3. Jeste li se bavili sportom? DA
NE

(Ako je Vaš odgovor DA napišite kojim? Do koje godine?)

4. Želite li da Vaše dijete postane vrhunski sportaš? DA
NE

5. Želite li da se Vaše dijete bavi sportom samo rekreativno? DA
NE

6. Koliko mjesečno odvajate za sportske aktivnosti djeteta?

<100kn 200-300kn 300-400kn >500kn

7. Koliko mjesečno odvajate za vaše sportske aktivnosti? _____

8. Bavi li se Vaše dijete uz univerzalnu sportsku školu paralelno s još nekom tjelesnom aktivnošću? Kojom? _____ DA NE

9. Što mislite o ranoj selekciji u sportu za Vaše dijete? DOBRO LOŠE NE ZNAM

10. Provodite li vrijeme s djecom u prirodi?

DA NE

11. Koliko se puta tjedno Vaše dijete bavi tjelesnom aktivnošću? 1 2 3 4 5 6 7 7+

12. Smatrate li da lokalna zajednica (grad/mjesni odbor) treba više poticati sport u predškolskoj dobi i pripomoći roditeljima.

FINANCIJSKI - ORGANIZACIJSKI

DA NE

13. Sviđa li Vam se program rada univerzalne sportske škole?

DA NE

14. Ocijenite rad univerzalne sportske škole koje polazi Vaše dijete: **1 2 3 4 5**

15. Vaš prijedlog za unapređenje kvalitete rada u sportskoj školi
